

Micronegocis a Kenya

Wangari està casada i viu amb els seus dos fills a un barri de barraques que es diu Mathare, al poble de Ngong. Quan la mare de Wangari es va quedar cega, el seu pare els va abandonar i la seva mare va haver de treure els nens endavant sola...

26/06/2010

L'any 2003, inspirat en els ensenyaments de sant Josepmaria, va néixer el projecte TOT Training of

Trainers (Formació de formadors) per a dones de Kenya interessades a convertir-se en propietàries de microempreses.

Tant se val el punt de partida en què es troben els coneixements de les candidates a formar-se. Tampoc preocupa la condició econòmica que les acompanya. El que compta per a aquest projecte –nascut amb l'ajuda de la Fundació Kianda i de la Unió Europea–, és que les participants estiguin disposades a posar esforç, aprofitament del temps, constància en les tasques i responsabilitat amb les obligacions concretes.

Del projecte es beneficien principalment dones de Ngarariga, Riara i Ngong que volen arribar a ser promotores i propietàries de microempreses millorant així les condicions econòmiques de les seves famílies.

Des de l'inici de TOT (Training of Trainers), 1.297 dones s'han beneficiat del programa. La major part tenen entre 25 i 50 anys d'edat, encara que algunes superen els 60. Aquestes són àvies que necessiten treballar de nou ja que s'han fet càrrec dels néts orfes perquè els pares han mort de SIDA.

De 4.000-30.000 ksh. al mes i els comptes al peu de la lletra

Priscilla és una dona gran de Kamirithu. Abans d'assistir a un curs bàsic de TOT, venia roba usada al mercat de Limuru que obre dos dies per setmana. No tenia coneixements de màrqueting i exposava les peces en venda –que solien estar brutes i arrugades–, amuntegades a terra.

Després del training, va optar per obrir una "boutique" al seu poble, Kamirithu, amb molt bons resultats. Ara mostra la roba –seleccionada, neta i ben planxada– penjada en

penjadors i classificada per tipus (dones, homes, nens ...). Resulta molt atractiu. Va al mercat central on importen la roba de segona mà a l'engròs, i allà selecciona quina vol vendre. A més té molt de gust per combinar bruses, faldilles, mocadors, etc.

Abans amb sort treia 1.000 ksh (xíling kenyata) en una setmana. Ara guanya una mitjana de 30.000 al mes (1.000 ksh són uns 10 euros). Això li permetrà ampliar el negoci, llogant un espai al costat per tenir més varietat d'articles. Du al peu de la lletra el diari de comptes, com va aprendre en el curs. Sol dir que TOT va canviar la seva vida, ara entén què vol dir marge de guanys, màrqueting, comptabilitat, estalvi, entre moltes altres coses.

Universitàries amb mentalitat de servei

A l'origen del projecte TOT Training of Trainers hi ha una idea de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador de l'Opus Dei: "***Cal que la Universitat formi els estudiants en una mentalitat de servei: servei a la societat, promovent el bé comú amb llur treball professional i amb llur actuació cívica. Els universitaris necessiten ser responsables, tenir una sana inquietud pels problemes d'altri i un esperit generós que els mení a encarar-se amb aquests problemes, i a procurar trobar la millor solució. És a la Universitat que pertoca donar tot això a l'estudiant***" (Converses amb Mons Escrivà de Balaguer, núm. 74).

La iniciativa està liderada per universitaris que estudien ciències empresarials o econòmiques. "Els explico –diu Susan Kinyua, directora del programa– quina és la situació de les dones de la zona i quin és el

nostre objectiu. Després tenen una sèrie de sessions sobre desenvolupament i adquisició d'hàbits. Durant aquest temps, les estudiants visiten els habitatges de les 80 dones que accediran al programa del curs i els demanen que responguin a un qüestionari".

En una segona fase comencen les sessions sobre com aconseguir un negoci pròsper: planificació, elaboració pressupostària, comptabilitat, màrqueting, viabilitat econòmica i estalvi. Cada estudiant s'encarrega d'ajudar a un petit grup de participants a planificar la seva pròpia empresa.

Les estudiants assessoren les senyores per un període de 6 mesos per ajudar-les a solucionar qualsevol problema, estudiar les iniciatives i valorar la capacitat de desenvolupament futur. A més, la Fundació Kianda les posa després en

contacte amb programes de microcrèdit i les ajuden a aconseguir préstecs per a millorar els seus negocis.

Electricitat, lavabo i plans d'inversió

Wangari està casada i viu amb els seus dos fills en un barri de barraques que es diu Mathare, al poble de Ngong. Quan la mare de Wangari es va quedar cega, el seu pare els va abandonar i la seva mare va haver de treure els nens endavant sola.

El 2008, va conèixer Kianda Foundation mitjançant el projecte TOT. Quan va acabar el curs, el seu marit, que és fuster, li va construir un petit local de llauna (mabati) en el qual va instal·lar la seva perruqueria.

Va poder aconseguir un préstec de 16.000 ksh. (uns 160 euros) per

connectar l'electricitat a casa seva i en la perruqueria. Després va comprar un assecador de cabells per fer pentinats amb trenats i noves tècniques que es paguen molt bé. Ara, els ingressos són suficients per sostenir la família, comprar comestibles, roba i cobrir les altres necessitats de la llar.

A casa, tot ha millorat molt. Aquest any vol comprar una cuina de gas. Davant l'èxit de Wangari, el seu marit també va posar una fusteria, amb dos amics seus. Ella ha obert un compte d'estalvi en el banc i està tractant d'aconseguir un préstec per millorar el seu negoci.

Professionalitat i dimensió social

L'educació i l'accés als mitjans d'emancipació econòmica són qüestions clau. Les dones necessiten poder demanar crèdits i adquirir els coneixements necessaris per millorar la productivitat de les seves

activitats. Els plans de microfinançament són una manera d'ajudar les dones que han demostrat repetidament la seva capacitat per retornar els préstecs. La manca d'oportunitats és una de les característiques dels qui viuen en condicions de pobresa extrema.

El Papa Benet XVI s'ha referit sovint en els seus escrits a la necessitat d'una solidaritat concreta: "Sempre es donaran situacions de necessitat material en què és indispensable una ajuda que mostri un amor concret al proïsme (...). Aquesta tasca tan difosa és una escola de vida per als joves que educa a la solidaritat i a estar disponibles per donar no només una cosa, sinó a si mateixos"(Deus Caritas est, 2005.12.25, nn. 28-30).

A la majoria de les estudiants, el fet de participar en el projecte els ha ajudat a treballar amb mentalitat professional: han après a aprofitar

millor el temps, a ser constants en les seves tasques i responsables amb les obligacions concretes. Comenten que els agradaria donar una dimensió social a les seves professions introduint, per exemple, determinades metes per millorar el desenvolupament de la comunitat en les organitzacions, en les que treballin el dia de demà.

josemariaescriva.info

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/
micronegocis-a-kenya/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/micronegocis-a-kenya/) (12/08/2025)